

หลักสูตร การแสวเสื่อ
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง
กลุ่มวิชาชีพเฉพาะทาง
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดมหาสารคาม

ความเป็นมา

สืบเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืนขึ้น โดยหวังว่ายุทธศาสตร์ฯ สู่ความสมดุลและยั่งยืนด้วยการสร้างและพัฒนา “ทุนมนุษย์” ให้เข้มแข็งมีพลังพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ความมั่นคงของประเทศในอนาคต และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ กระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นองค์กรหลักที่ทรงประสิทธิภาพในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคลากรของชาติ เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดี สร้างความเป็นอยู่ที่ดี สร้างความมั่งคั่งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม ให้กับประเทศ ด้านฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และศักยภาพของประเทศ โดยการจัดการศึกษาจะยึดพื้นที่ ซึ่งมีบริบทและความต้องการแตกต่างกันเป็นฐานในการพัฒนา เพื่อให้คนไทยทุกกลุ่มวัย ทุกช่วงวัย ได้รับการพัฒนาสอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่นั้นๆ

เพื่อให้การดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนบรรลุผลสำเร็จสู่วิสัยทัศน์ กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดพันธกิจ คือ “พัฒนา ยกระดับ และจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและมั่นคง เพื่อเป็นบุคลากรที่มีวินัย เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง ผู้อื่นและสังคม” ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอเมืองมหาสารคาม มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาให้กับกลุ่มเป้าหมาย และมีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น

หลักสูตรอาชีพการแสวเสื่อ นับเป็นอาชีพหนึ่งที่มีมาช้านาน เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติเป็นระบบดั้งเดิม ไม่มีแบบแผนชัดเจนแต่มีการพัฒนาและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทั้งดั้งเดิมและเทคนิคสมัยใหม่ ทำให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ “แสว” เป็นการปักลวดลายต่างๆ ด้วยมือ โดยใช้เส้นไหมหลากสีเส้นที่ผ่านการพันเกลียวแล้ว เส้นไหมที่นิยมนำมาปัก ได้แก่ สีแดง เหลือง ขาว และเขียว ลวดลายที่ปักแขวงจะมีทั้งลายโบราณและลายประยุกต์ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการตัดเย็บเสื่อพื้นบ้านของกลุ่มส่วย เขมร กูย โดยส่วนใหญ่จะปักแขวงบริเวณคอเสื่อ สิบเสื่อ ขอบแขนและชายเสื่อที่ตัดเย็บจากผ้าสีดำ หรือสีกรมท่า

หลักการของหลักสูตร

การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ กำหนดหลักการดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพ
2. เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ว่างงานหรือมีอาชีพอยู่แล้วและต้องการฝึกอาชีพ พัฒนาอาชีพ มีทักษะความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสวงหาอย่างถูกต้องและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาอาชีพได้

กลุ่มเป้าหมาย

เชิงปริมาณ

จัดกระบวนการเรียนรู้อาชีพในรูปแบบหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรการแสวงหา ประชาชนทั่วไปในพื้นที่อำเภอเมืองมหาสารคาม

เชิงคุณภาพ

ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายได้ฝึกหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิชาการแสวงหา ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตามบริบทของพื้นที่ โดยใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงได้

ระยะเวลา

จำนวน 40 ชั่วโมง แบ่งเป็น

1. ภาคทฤษฎี จำนวน 5 ชั่วโมง
2. ภาคปฏิบัติ จำนวน 35 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

1. ความหมายและความสำคัญทิศทางการลงทุน

- 1.1 สามารถอธิบายบอกความสำคัญของการประกอบอาชีพได้
- 1.2 บอกความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพการแสวงหา ได้แก่ การลงทุน การตลาด วัสดุอุปกรณ์
- 1.3 บอกและหาแหล่งเรียนรู้ได้
- 1.4 บอกทิศทางการประกอบอาชีพการแสวงหาได้

2. การแสวงหา

- 2.1 สามารถอธิบายการเตรียมการเพื่อประกอบอาชีพได้
- 2.2 สามารถหาวัสดุในการแสวงหาได้อย่างมีคุณภาพและรวดเร็วได้
- 2.3 สามารถบอกขั้นตอนวิธีการแสวงหา แต่ละรูปแบบได้
- 2.4 สามารถแสวงหาตลาดต่างๆ ได้

3. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ

- 3.1 สามารถอธิบายการจัดการผลิต
 - การควบคุมคุณภาพ
 - การลดต้นทุนการผลิต

3.2 สามารถจัดการการตลาดในการผลิต

- สามารถทำฐานข้อมูลลูกค้า
- เลือกการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ได้
- การกระจายสินค้าและการบริการ
- บอกเทคนิคการขาย
- วางแผนการตลาด

การจัดกระบวนการเรียนรู้

๑. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร/ภูมิปัญญา
๒. การศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้ คลิป VDO การสอนการแสวงหาช่องทาง youtube.com และจาก Website การแสวงหา
๓. แลกเปลี่ยนเรียนรู้
๔. ฝึกปฏิบัติจริง

สื่อการเรียนรู้

๑. เอกสาร/สิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาและลายเส้นแบบใหม่ที่ทันสมัย
๒. ศึกษาจากวิทยากร /ภูมิปัญญาท้องถิ่น

การวัดและประเมินผล

๑. การมีส่วนร่วมภาคทฤษฎีระหว่างเรียนและจบหลักสูตร
 - การปฏิบัติจริง
 - แบบทดสอบ
๒. การประเมินผลงานการปฏิบัติระหว่างเรียน (ใบงาน)
๓. ความสำเร็จของการปฏิบัติ (ชิ้นงาน)

การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
๓. มีผลงานที่มีคุณภาพ ตามหลักเกณฑ์การแสวงหา

เอกสารหลักฐานการศึกษา

ผู้ผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตรการแสวงหา จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

๑. หลักฐานการประเมินผล
๒. ทะเบียนคุณวุฒิปัตร์
๓. วุฒิปัตร์

การเทียบโอน

ผู้เรียนที่จบหลักสูตรสามารถนำไปเทียบโอนผลการเรียนรู้ออกกับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในสาระการประกอบอาชีพที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น

รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรการแสวงสื่อ

จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

๑. ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะในการแสวงสื่อและประกอบอาชีพอย่างมีคุณธรรม สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้
๒. เพื่อให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
๓. เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นช่องทางการประกอบอาชีพใหม่ๆ

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑	ความสำคัญของการแสวงสื่อ	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญและความเป็นมาของการแสวงสื่อ	๑. ความหมายของการแสวงสื่อ ๒. ความเป็นมาของการแสวงสื่อ	๑. การบรรยาย ๒. การสาธิต การทดลอง	๑	-
๒	วัสดุ-อุปกรณ์	๑. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงสื่อ ๒. มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ได้	วัสดุ-อุปกรณ์	๑. การบรรยาย ๒. การสาธิต การทดลอง ๓. การฝึกปฏิบัติ	๒	
๓	หลักการและเทคนิคการแสวงสื่อ	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงสื่อ	๑. หลักการแสวงสื่อ ๒. เทคนิคการแสวงสื่อ	๑. การบรรยาย ๒. การสาธิต การทดลอง ๓. การฝึกปฏิบัติ		๓๕
๔	ประโยชน์ของการแสวงสื่อ	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงสื่อ	๑. การแสวงสื่อให้สวย ๒. ประโยชน์ของการแสวงสื่อ ๓. ลายสื่อแบบใหม่และทันสมัย	๑. การบรรยาย ๒. การสาธิต การทดลอง ๓. การฝึกปฏิบัติ	๒	

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรการแสวงหา จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ช่องทางการประกอบอาชีพ

ผู้เรียนศึกษาเอกสาร ใบความรู้ สื่ออินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับความสำคัญ ประโยชน์ ความรู้เบื้องต้น คุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับการแสวงหา

ทักษะการประกอบอาชีพ

๑. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับลายแสวงหา รูปแบบในการแสวงหา
๒. ด้ายที่ใช้ในการแสวงหา
๓. ช่องทางการโปรโมทสินค้า

การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ

๑. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการคำนวณราคาค่าแรงและวัสดุ การหาลูกค้า การประชาสัมพันธ์มาตรฐานของการบริการ และการเจรจาต่อรองราคาโครงการอาชีพ ประโยชน์ของโครงการอาชีพ องค์ประกอบของโครงการอาชีพแล้วจัดกิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น เพื่อสร้างแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
๒. ฝึกปฏิบัติการแสวงหา การออกแบบลวดลาย การประดับตกแต่งร่วมกับวิทยากร

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน
กลุ่มอาชีพ หลักสูตรการเสวเลื้อ ๔๐ ชั่วโมง

ชื่อ-นามสกุล.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้กล่าวถูกหรือกล่าวผิดโดยหาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและหาเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่กล่าวผิด

- 1..... การเสว คือ การนำเส้นไหมที่ควั่นเข้าด้วยกัน ซึ่งมีสีเส้นที่สวยงามมาเสวตะเข็บด้วยมือเป็นลวดลายบนผืนผ้า
- 2..... การเดินเส้นพื้นฐานนิยมใช้สีแดง เหลือง
- 3..... การปักลายเลซี่-เดลี คือการแทงเข็มขึ้นตัวด้ายเป็นวงแทงเข็มลงซึ่งเป็นจุดเดียวกับที่แทงขึ้นครั้งแรกโยงตะเข็บได้ผ้าแล้วแทงขึ้นด้ายให้ตึงและแทงเข็มลงเพื่อเย็บตึงทุกกลีบใช้ปักดอกไม้และใบไม้
- 4..... การนำผ้าไหมที่ย้อมมะเกลือมาต้มไฟใช้ความร้อน 100 องศา ประมาณ 1 ชั่วโมง แล้วนำไปหมักโคลนประมาณ 3 ชั่วโมง
- 5..... เสวเสว ของชาวกูย (ชาวส่วย) เป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งชาวบ้านนิยมนำมาใส่กับผ้าถุง ที่เรียกว่าผ้ากะวี ซึ่งเป็นผ้าที่ทอมาจากไหม
- 6..... การตกแต่งเสวผ้าและเครื่องแต่งกายมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกความอดทนในการตกแต่งเสวผ้าเครื่องแต่งกายเพื่อปัดร่องรอยการชำรุดของเสวผ้าเครื่องแต่งกายอย่างมีศิลปะ
- 7..... การนำผลงานที่ปักผ้าไปใช้ให้เกิดประโยชน์คือการสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว
- ๘..... ลายปักเดินเส้นใช้ปักตกแต่งให้สวยงามใช้ปักกิ่งก้านดอกไม้
- ๙..... การเสวใช้ด้ายวินสเบอร์ ๒๐ ในการปักเสวเสวและเข็มที่ใช้ในการทำลวดลายให้สวยงามคือ เข็มกันทอง
- ๑๐..... ควรเลือกผ้าที่มีลวดลายมาทำการปักเสว

ใบความรู้

การเสวเสื่อ

เท่าที่สอบถามจากบรรพบุรุษผู้สูงอายุ ที่มีอายุระหว่าง ๘๐-๙๕ ปี ไม่มีใครให้ความชัดเจนว่าใครเป็นผู้ริเริ่มพาทำเป็นครั้งแรก แต่คำว่า “เสว” มาจากภาษาทมิฬหรือส่วยดั้งเดิมของบ้านทุ่งไชย แปลว่า การสอยหรือถักลาย จึงน่าจะเรียกชื่อเสื่อชนิดนี้ว่า “เสื่อเสว” หรือ “เสวเสื่อ”

เสื่อเสว ของจริงต้องผ่านกระบวนการที่มีภูมิปัญญาของชาวบ้าน คือ การตัดจากผ้าไหมหรือผ้าฝ้ายที่ชาวบ้านทอขึ้นเองโดยทอเป็นลายลูกแก้ว หรือภาษาถิ่นบ้านปะอาวเรียกว่า “ผ้าเหยียบ”

เมื่อทอได้ขนาดที่ต้องการแล้ว จะนำผ้ามาตัดเป็นรูปเสื่อแขนยาวตามขนาดที่ต้องการเย็บด้วยมือ “ผ้าเหยียบ” สีที่ใช้คือสีดำจากการย้อมมะเกลือเท่านั้น การย้อมสีจากมะเกลือใช้มะเกลือที่แก่จัดโขลกให้ละเอียดย้อมหลายๆ ครั้งจนดำสนิทเป็นที่พอใจ แล้วนำไปคลุกดินโคลนแล้วล้างออกให้สะอาด

นำเสื่อไปนั่งด้วยไอน้ำและอบสมุนไพรประเภทเครื่องหอมจะทำให้เสื่อหนาและนุ่ม ดำสนิท มันวาว มีกลิ่นหอมของสมุนไพรที่เป็นเสน่ห์และเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน สามารถสัมผัสถึงความแตกต่างกับเสื่อที่ย้อมด้วยสีเคมีอย่างชัดเจน

เมื่อผ่านกระบวนการย้อมสีแล้วก็จะนำไปเสวหรือถักลวดลายตามต้องการด้วยเส้นด้ายที่เตรียมไว้ ซึ่งเป็นไหมที่ผ่านการควั่นมาแล้ว (๒-๓ เส้น) โดยจะถักเพื่อต่อแขนและชั้นลายที่คอ และสาบทั้งสองข้าง ตามด้วยชายด้านล่าง ของเสื่อซึ่งแต่เดิมนั้นลวดลายไขว้ แต่ปัจจุบันจะเป็นลวดลายดอกไม้และลายอื่นตามที่ผู้เสวจะคิดสร้างสรรค์ แล้วเย็บด้ายปล่อยไว้เป็นการผูกแทนกระดุม (แต่เดิมนิยมมัดเงินก่อนเป็นกระดุม ซึ่งสามารถแสดงฐานะคนสวมใส่ได้เป็นอย่างดี) เสื่อเสวยังสวมใส่นานๆ ยิ่งงามไม่ตกสีหรือซีด

ข้อมูลโดย : สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

ลายปักพื้นฐาน

ที่มา : https://www.thespruce.com/stitches-every-embroiderer-should-know-4122123?utm_source=pinterest&utm_me

๑. การปักแบบด้นถอยหลัง ให้เป็นเส้นตามที่เรต้องการค่ะ หรือพุดง่ายๆ คือการปักไหมไปด้านหลัง แล้วแทงขึ้นไปด้านหน้านั่นเองค่ะ ง่ายมากเลยใช้ไหมละคะ การปักแบบนี้เป็นการปักแบบเบสิคและใช้งานมากที่สุดเพราะทั้งง่ายแถมนำไปใช้ได้กับเส้นหลายรูปแบบอีกด้วย

๒. การปักแบบด้นหรือการควิลท์ จะมีลักษณะเหมือนเส้นปะ โดยการเย็บก็ง่ายไม่แพ้แบบแรก เพราะเป็นการเย็บแบบเดินหน้าให้มีระยะห่างที่ไม่กว้างมากแบบเท่าๆ กัน สามารถเพิ่มลูกเล่นได้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ไหม ๒ สีปักสลับกันในแต่ละช่องหรือจะใช้ลูกปัดร้อยเพิ่มก็ได้

๓. การปักแบบเส้นตรง เป็นการปักที่ง่ายๆ เพียงแค่ปักเข็มลงและแทงขึ้นมาตามปกติเท่านั้น แต่ว่าการปักแบบนี้ก็ต้องวางแผนเหมือนกันว่าจะปักรูปแบบไหน ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะทำให้กับการปักรูปดอกไม้หรือใบไม้ที่มีรายละเอียดไม่เยอะ

๔. การปักปมฝรั่งเศส ซึ่งจะมีรูปร่างเป็นปมเล็ก มีรายละเอียดอยู่เล็กน้อย โดยการปักใช้วิธีแทงเข็ม ขึ้นมาและพันไหมรอบเข็ม ๒-๓ รอบ จากนั้นปักเข็มลงไปยังจุดเดิมและดึงไหมให้ตึง แต่ระวังอย่าให้แน่นจนเกินไป ลักษณะงานมีความละเอียด เช่น การทำเกสรดอกไม้หรือการปักเป็นลายพื้นผิวให้กับรูปทรงอื่นๆ

๕. การปักแบบก้านดอกไม้ หรือการปักเป็นเส้นแบบ ๒ ชั้น มีลักษณะเหมือนกับก้านของดอกไม้ แต่การปักแบบนี้ก็นำไปปักเป็นเส้นขอบแบบอื่นๆ ได้เหมือนกัน ทั้งเส้นตรงและเส้นโค้ง ส่วนวิธีการปักจะคล้ายกับการถัก เพียงแต่จะปักแบบให้เส้นซ้อนกันในแนวเฉียง

๖. การปักห่วงโซ่ เป็นการปักที่เหมาะสมมากสำหรับเส้นขอบมีรายละเอียดสวยๆ และโดดเด่นสะดุดตา วิธีการ คือ เริ่มปักโดยแทงเข็มขึ้นมาแล้วปักลงไปยังจุดเดิม แต่ก่อนที่จะดึงไหมให้ตึงให้แทงเข็มขึ้นยังจุดถัดไป โดยให้ปลายไหมพันล้อมไว้จากนั้นค่อย ๆ ดึงให้ตึง

๗. การปักแบบทึบ จะมีลักษณะเป็นผืนทึบทั้งหมด ส่วนรูปทรงที่จะปักก็สามารถจะสร้างสรรค์ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะใช้กับการปักใบไม้หรือกลีบดอกไม้ โดยการปักนั้นจะเป็นการแทงเข็มขึ้นและปักลงไปตามปกติ เพียงแค่ให้อยู่ในกรอบของรูปทรงที่ต้องการเท่านั้น

๘. การปักแบบขนนก การปักแบบนี้เลยเหมาะกับการปักเป็นรูปทรงที่มีอยู่ในธรรมชาติ อย่างก้านใบไม้ สาหร่าย ขนนก ซึ่งจะใช้ร่วมกับการปักแบบอื่นๆ หรือจะปักเป็นเส้นขอบ ซึ่งวิธีการนั้นจะเริ่มด้วยการแทงเข็มขึ้นมาและปักลงไปยังจุดถัดไปที่อยู่ด้านข้าง โดยก่อนที่จะดึงไหมให้ตึงนั้น ให้แทงเข็มขึ้นมายังตำแหน่งที่อยู่ระหว่างจุดแรกกับจุดที่สองโดยเยื้องไปด้านล่าง โดยให้ปลายไหมอ้อมอยู่ด้านล่าง

๙. การปักแบบผมเปีย หลังจากแทงเข็มขึ้นมาและปักลงไปตามปกติแล้ว การแทงเข็มขึ้นมาอีกครั้ง ให้แทงทะลุผ่านปลายไหมในเส้นแรกแทนการเว้นระยะ เป็นการปักอีกแบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ปักเส้นขอบ และเป็นการปักที่ไม่ว่าจะดูจากด้านหน้าหรือด้านหลังผ้าก็จะมีหน้าตาที่เหมือนกัน

๑๐. การปักห่วงโซ่แบบเดี่ยว คล้ายกับการปักห่วงโซ่แบบปกติ ห่วงแต่ละอันจะแยกกันแบบอิสระ ซึ่งการปักจะมีวิธีที่เหมือนกัน แต่การเริ่มปักห่วงถัดไปจะไม่จำเป็นต้องติดกับห่วงอันเดิม จะใช้วิธีการปักลงไปใต้ผ้าและแทงขึ้นไปยังตำแหน่งไหนก็ได้

11. การปักแบบปีกนก หรือตัว Y วิธีการจะเหมือนกับการปักแบบขนนก ต่างกันตรงที่หลังจากแทงจุดที่ 3 ขึ้นมาให้เป็นมุมสามเหลี่ยมแล้วจะปักเข็มลงไปอีกครั้งให้เป็นขีดสั้นๆ โดยเว้นระยะห่างออกไปเล็กน้อย ถายนี้นหากลองปักให้เป็นแถวหรือระนาบที่ต่างกันออกไป ก็เหมือนได้ลายใหม่ๆ

12.การปักแบบวงล้อ เป็นการปักอีกแบบที่ใครอยากลองปักดอกไม้ โดยเริ่มจากการปักให้เป็นเส้น 5 แฉกก่อน แล้วจึงปักไหมสลับขึ้นลงผ่านเส้นทั้ง 5 เส้นเป็นวงไปรอบๆ จนออกมาเรื่อยๆ จนสุดปลายเส้นทั้ง 5 เส้น

13. การปักตริ่ง เป็นการปักที่ใช้ไหม 2 เส้น โดยเส้นแรกจะใช้เป็นเส้นขอบ และอีกเส้นจะใช้ปักคร่อมเส้นแรก ส่วนระยะห่างของเส้นที่ปักคร่อมก็แล้วแต่เราออกแบบ การปักแบบเป็นการนี้ยังเพิ่มลูกเล่นโดยการใช้นไหม 2 สีมาปักสลับกันให้ดูสวยแปลกตา

14. การปักแบบริมผ้าห่ม ใช้กับการปักตกแต่งขอบผ้าหรือขอบรูปทรงต่างๆ ซึ่งหลังจากที่แทงเข็มขึ้นมาในจุดแรกแล้ว ให้ปักลงไปยังจุดที่สองเป็นจุดที่อยู่เฉียงขึ้นไปด้านบน และก่อนที่จะดึงไหมให้ตึงนั้น ให้แทงเข็มขึ้นมาอีกจุดในตำแหน่งที่ตรงกับทั้งสองจุดเป็นมุมสามเหลี่ยม โดยให้ปลายไหมอยู่ด้านล่างเข็ม

15. การปักปมแบบเป็นแห่ง จะคล้ายกับการปักปมฝรั่งเศษ แต่จะใช้นไหมพันรอบเข็มหลายๆ รอบก่อนที่จะปักเข็มลงไป การปักแบบนี้เหมาะกับการใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้สารพัดชนิด จะปักเป็นเส้นแบบเดี่ยวหลายๆ แฉกหรือจะเป็นเส้นโค้งซ้อนทับกันไปเรื่อยๆ ก็ได้

